

AZ ÁG. H. EV.
MISSZIÓ-
EGYESÜLET
HIVATALOS
KÖZLÖNYE.

MISSZIÓI LAPOK

Megjel. havonta.
Előfizetési ára:
1 évre 1 pengő.
Postatakarékpt
számla 17,270 sz.

ALAPITOTTA: SCHOLTZ ÖDÖN ESPERES

Felelős szerkesztő: NÉMETH KÁROLY.

A Missziói Lapok szerkesztősége: Lébény, Moson m
Felelős kiadó: DRENYOVSKY JÁNOS Képző, Thököly-út 18.

Az egyház rendeltetése.

„Isten teremtett mindeneket a Jézus Krisztus által azért, hogy megismertessék most... az egyház által az Istennek sokféle bölcsesége.“
Efézus 3, 9—11.

Újesztendő küszöbén a hívó gyülekezetnek hő imája kell, hogy szálljon a teremtő Istenhez, minden kezdet urához és forrásához, hogy adjon új életet azoknak az országoknak, amelyek már évszázadok óta Jézus Krisztusról neveztetnek (köztük első sorban hazánknak, Magyarországnak!) és azoknak is, ahol az ő szent nevét még nem hallották. Minden imádság, amelyben hívő szív új életért, halálból való feltámadásért, élő és igaz hitért könyörög, missziói imádság, s az imádkozó szív összeforr ebben az esedezésben a misszionáló Egyházzal, az egyetemes keresztyénséggel, amelynek rendeltetése az, hogy megismertesse az emberekkel Istennek sokféle bölcsességét a Krisztus Jézusban a mi Urunkban.

Mennyire kívánatos volna, hogy az egyre szétágazóbb egyházi és gyülekezeti munka az 1939-ik évben megtalálja középpontját abban, amire az egyház tulajdonképpen rendeltetett: Krisztus megismertetésében!

A tengeren túli fiatal keresztyén egyházak képviselői járnak most a Nyugat keresztyén országait és tanúsítják, hogy milyen szíveket ostromló missziói hév lángol bennük; szemléltetik, hogy az egyháznak életszükséglete és lényegszerű életnyilvánulása az egész világra kisugárzó aktivitás a távoli népekre kiható missziói cselekvés.

Az egyháznak van küldetése. E nélkül nem volna létjogosultsága. Ennek a küldetésnek nem egyik ága, vagy része, hanem egésze az, hogy a Krisztust megismertesse. Az evangéliom hirdetése nem egyik funkciója az egyháznak sok más mellett, hanem az a mozgató tényező és indíték, amely szükségszerűleg vezérlő elve minden missziói törekvésnek. Isten örök tervébe és szándékába azáltal kapcsolódik bele az egyház, hogy misszionál, evangelizál, Krisztust ismereteti közelieknek és távoliaknak.

Elmondható, hogy az az egyház, amelyik kényelemszeretettől, vagy önzésből, vagy fősvénységéből elhanyagolja a missziót, sorvadásra, megdermedésre, összeaszásra ítéli önmagát, mert elzárkózik isteni rendeltetésétől és nem engedi, hogy a „közönséges keresztyén egyháznak“, a Krisztus ezen testének vérkeringése átjárja, erő-

sítse és az ártó, fertőző anyagoktól megtisztítsa. Az ilyen egyház rabjává lesz annak az istentelen környezetnek, amellyel szemben győzedelmesen kellene harcolnia.

A misszionáló egyház az élő egyház. A missziót elhanyagoló egyház holt egyház. A misszionáló egyház látja és ragadja meg azokat az akalmakat, amelyeket Isten ád, hogy az egyház munkálkodva életben maradjon.

Természetes, hogy eredményesen misszionálni csak olyan egyház tud, amelyik állandóan gyarapodik. Annak az ismeretében, Aki-ről bizonyágot tesz. Az egyháztagok kell, hogy tudatában legyenek feladatuknak és arra fel legyenek készítve. Az egyháztagok felkészítésének módszere és eszköze az állandó gyülekezeti evangelizálás, keresztyén oktatás és buzdítás. Az egyház rendeltetése felől tájékozatlan, az oktatás és pásztorkodás nélküli gyülekezet a misszió-nak nemcsak hogy nem használ, hanem egyenesen árt, mert ahelyett, hogy követendő példa lenne, botránykő és a halál csiráit terjeszti egész környezetében.

Vajha ebben az új esztendőben, amely Misszióegyesületünknek Isten kegyelméből jubileumi esztendeje, minden egyes gyülekezetünk tenné alapos vizsgálat tárgyává, hogy a Krisztusról való bizonyágtételét mivel tudná elevenebbé, erőteljesebb és hatásosabbá tenni.

A harcon bátoríthat bennünket az, hogy Krisztus már megnyerte a csatát, legyőzte a bűnt és az ördögöt. Krisztus él és uralkodik!

Titkári jelentés

a Misszióegyesület működéséről 1937. októberétől 1938. októberéig.

(Folytatás.)

Nagy örömmel számolhatok be az országos *Missziói Gyermekszövetség munkáiáról*. Részletes beszámolót az országos vezető Turmezey Sándor lelkésztestvérünk terjeszt elő. Az ő jelentése alapján számolhatok be én is, hogy a négy egyházkerület 275 anyaegyháza közül 75-ben van missziói Gyermekszövetség: 142 csoportban 3001 taglétszámmal. Az évi összes adomány ezúton 825 17 P volt. Az egyházmegyék közül a csanád-csongrádi és vasi egyházmegyékben folyik a legszebb munka. A vasi közép egyházmegyében 23 szövetség 756 taggal működik. Isten megsegítő kegyelmén kívül Benkóczy Dániel és Zongor Béla espereseket illeti hála buzgó támogatásukért és megértő szeretetükért.

A missziói gyermekszövetségek fellendülését nagyban előmozdította a körzeti, ill. kerületi megbízottak szolgálata, kik valamennyien (Jávor Pál, Rátz Sándor, Harmati Béla és Turmezey Sándor testvérrel) lelkiismeretes gyűjtő seregszemplét tartottak. Hiszük, hogy a munka kiéltése most jön el és jövőre még szebb eredményről számolhatunk be. Meg kell bécsülnünk ezt az 1000 taglétszám emelkedést, mert itt van a misszióért égő új nemzedék csirája. Itt kell megemlítenem, hogy nyomdában van már a gyermekszövetség kátéja és egy gyermekeknek való missziói szindarab. Mindezek dicsérik az Istent, a misszió urát.

Missziói iratterjesztésünk idén is Gáncs Aladárné vezetése alatt állott. Munkájára és más elfoglaltságára hivatkozva, lemond erről a megbízatásról, amit fájdalommal a Misszióegyesületnek el kell fogadnia. Jelenlegi helyzeté-

ben nem tud annyi időt erre a munkára szánni, amennyit szerinte a munka megérdemel, azért tisztelettel javaslom a közgyűlésnek az iratterjesztési tiszt-ségre Gáncs Aladárné nagytisztelőtú aszony kérése szerint mást megválasztani szíveskedjék. Az iratterjesztés öszsvagyonra 1,970.21 P. Összes teher 730.42 P. Összes tiszta vagyonra 1,239.79 P. Az elmúlt esztendőben iratterjesztésünkben jelént meg az „Ebredj!” legújabb száma: Mi neked a koporsó. Az em.ített Missziói Gyermekszövetség Kátéja és színdarabon kívül küszöbön áll már Gáncs Aladár életéről irandó könyv is. Amikor Gáncs Aladárné nagytisztelőtú asszonytól, mint iratterjesztőtől búcsútvesszünk, nem feledkezhetünk meg arról, hogy szeretett férjének elhalálozása után felállott sok munka közben milyen nagy segítséget jelentett, hogy az iratterjesztést elvállalni szíves volt. Ezt a szolgálátot nemcsak megköszönni, de meghálálni is feladatunk. Hisszük, hogy amikor e nehéz szolgálátot levesszük válláról, ugyanolyan szeretettel marad közöttünk, mint eddig volt. Isten áldja meg a szolgálátát és értékes munkáját.

Penzsari jelentésből a következő adatokat közlöm: 1937 december 31-ig bezárólag az öszsbevétel: 5,123.41 P. Öszskiadás: 5,048.58 P. Ebben tagdíj címen betolyt: 510.60 P. Fiókegyesületek hozzájárulása címen: 138.15 P. Offer-tóriumok: 1,316.83 P. Perselyekből: 522.69 P. Adományokból: 476.25 P. Gyermekszövetségek útján: 614.24 P.

Az 1938. esztendő tontosabb tételei: offer-tóriumokból 1003 P. Perselyekből 342 P. Adományok 390.38 P. Bélyegek 362 P.

Lípcsenek: 2,983.90 P. A finn missziónak 2.400 P. Ukrán missziónak 108.20 P tartalékolt öszsg. I. Christananda 3000 P gyűjtött. Sokat mondó öszszegek ezek, különösen akkor, ha azt tudjuk, hogy ezek az öszszegek áldozatos tülérekéből tevődtek öszse s minden tülér mögött szeretet és imádság rejtőzött. Legyen hála Istennek!

Helyi munkák.

Jelentéseket kérő leveleimre, sajnos, idén is kevés válasz érkezett. A hallgatásnak két oka lehet: vagy nincsen sehol több missziói munka, mint a beküldött helyeken, vagy oly csekély, hogy arról nem kívánnak jelentést küldeni. Szeretnének hinni, hogy a felsorolt gyülekezeteken és esperességeken kívül mégis csak van küimissziói munka, ha nem is rendszeresen, de alkalmmilag, amiről igen jó lett volna hírt hallani, hogy segítségül felkínálhassuk az egyesület szolgálátait. A nagyobb gócpontokról, illetve fiókegyesületek munkáiról röviden a következőkben számolhatok be:

Szekestehervári fiókegyesületünk külső és nehéz helyzetében némi tisztázódás beállott, de lényegesebb változás nem történt. Helyi elnökség hiányában a központi egyesület visel gondot a maroknyi nyádra. Munkája a heti bibliakörben fejeződött ki, melyet vitéz Muray Endre helyi titkár vezetett a Jelenések Könyve alapján. A heti öszszejöveleteken kívül vendége volt a fiókegyesületnek: Harmati Béla ósagárdi lelkész, dr. Molnár Gyula országos elnök, dr. Christananda misszionárius és dr. Hilscher Zoltán tanár két ízben. Az órákon résztvevő tagok száma átlagban: 10—12. 1937. évi offer-tórium 25 pengő volt. Fiókegyesületünk 1937. évi bevétele: 189.23 P. Kiadása 75.78 P. Maradvány 113.45 P. A fiókegyesület vagyonra 445.78 P. Szenvedő vagyonra nincsen. (1936-ban 378.40 P volt.) Kérjük az Urat, hogy kis közösségünk munkájában távolítson el minden olyan akadályt, mely Isten dicsőségének hírdetését megakadályozza és tegye lehetővé, hogy közösségünk minden tagja a világoágsság hordozója és terjesztője lehessen.

A *szarvasi* fiókegyesület minden hónap első hétfőjén tart bibliamagyarázattal egybekötött imaórát. Vízkereszt és áldozócsütörtökön küimissziói ünnepejlyt rendez, mely istentiszteleteken rendszerint vendégszónok hirdeti Isten igejét. Ezen alkalmmakon kívül egy vallásos esten is öszszegyűjtí az egyesület a misszió barátait. Az elmúlt esztendőben: Wallabenstein Jakab tartott előadást. Megrendezi az egyesület az alliance imahetet is. Ez utóbbin rendszerint 80—90 személy, a havi imaórákon átlag 50 személy vesz részt. A küimissziói istentiszteletek igen szépen látogatottak. A fiókegyesület főcélja aktívan és közvetlenül támogatni egy valakit a misszióban. Jelenleg B. Lydialammal neví indiai bibliásasszonyt támogatja az egyesület, ki Chidabaram neví indiai városban, a tamulok között terjeszti az evangéliumot. Jelentései látha-

tólag növelik a tagokban a misszió iránti érdeklődést és felelősséget. Fiók-egyesületünk taglétszáma: 194. Bevétele: 622.97 P volt. Kiadása: 520 86 P, melynek legnagyobb részét a bibliásasszony eltartására fordítanak. A missziói gyermekszövetség vezetője: Szlovák Miklós áll. hitoktató. Isten áldása nyugodjon a munkán és a hűséges munkások életén egyaránt.

Nyiregyházi fiókegyesület munkája havi missziói ünnepélyekben és ima-órák tartásában nyilvánult meg. Három ízben felkeresték a tanyai „bokrokat”, hol missziói konferenciát tartottak. Az egyes összejöveteleken a helyi tanító és lelkész testvérek szolgáltak előadással, vagy írásmagyarozással. Az egyesületnek konkrét missziói célkitűzése nincsen. Inkább csak általánosságban kívánja a misszió kérdését a hívek szeme elé állítani és érte a felelősségtudatot ébreszteni. A fiókegyesület pénztári jelentése nem érkezett meg, így erről jelentést nem tehetünk.

A *budapesti* csoportban: A dzsaggák imádkozó életéről Danhauser László, Hogyan készül egy misszionárius c.: Karsay Gyula, Egy meghalt misszió üzenetéről: Németh Gyula, Indiáról: Beberauer Richárd, Afrikáról: Vapaavuori Tuure, A magyar Béthelről: Wallrabenstein Jakab, Az Úr küzdelméről: Christiananda, Az első magyar missziói törekvésekről és Julián barátról: dr. Kring Miklós, A lipcsei ünnepségekről: Danhauser László, Az Isten igéjéről: Rimár Jenő. A kanadai magyarokról: Papp János windsor ev. lelkész, A finn misszió ambó földi munkájáról: Danhauser László tartott előadást. Írásmagyarozatot tartottak: dr. Molnár Gyula, Scholz László, Urbán Ernő, Kemény Lajos, Harmati Béla lelkészek. Az összejövetelek minden hónap második keddjén fél 6 órakor voltak az Üllői-úti egyetemes imateremben. A résztvevők száma átlagban 50—50. Rendkívüli alkalmakkor zsufolt. Az offertóriumok, az alkalmi célokot eltekintve, (kanadai magyaroknak, Christianának, az epileptikusok otthonára) az országos pénztárba folytak be átlag 25 pengővel. Az összejövetelek után mindig iratterjesztés áll rendelkezésre. Ezek az összejövetelek mindig kedves találkozó alkalmak a vidéki ismerősökkel, mely szintén sokban erősíti az egymás iránti felelősséget. Dicsőség legyen Istennek!

Győrött minden hónapban volt külmisziói összejövetel. Ezekben a következő előadások hangzottak el: A bibliaterjesztésről: Szabó József, A finn diákonisszálról és kúmisszióról: Vapaavuori Tuure, istentiszteletet Kunos Jenő tartott. Virágvasárnapi igehirdetést Christiananda misszionárius végezte: A zsidó misszióról: Groo Gyula, A kínai misszióról: Túróczy Zoltán, Az indiai misszióról: Szabó József, A lipcsei misszió afrikai munkájáról: Túróczy Zoltán, ugyanő A finn afrikai munkáról, Bonnyai Sándor Skrefrud életéről tartott előadást. Gyermekszövetség kb. 130 taggal működik. A felnőttek adakozásából 226.91 P, gyermekek adakozásából 67.60 P, összesen 294.51 P gyűlt össze.

Lébényben a bibliáórakon és a nőegyesületi összejöveteleken történt megemlékezés a külmiszióról. A Gyermekszövetséget Baranyai Mária óvónó vezet nagy buzgalommal. A tagok száma 35. Műsoros ünnepélyeket is tartottak. Havonként egyszer a Missziói Lapok szerint külmisziói órát tartottak. Az összes bevétel az elmúlt esztendőben 69.60 P volt.

Szekszárdon Németh Gyula lelkész vezetésével igen élénk külmisziói munka folyt az elmúlt évben. 1. Missziói istentiszteletet Vízkereszt ünnepén (Németh Gyula), február 6-án (Kunos Jenő) és március 23-án (Christiananda) tartottunk. 2. A minden hónap második keddjén este 6 órakor tartott bibliáórakon az igehirdetés és imádkozás a Missziói Lapokban közölt program alapján történt. Az ugyanakkor tartott missziói előadások tárgya a következő volt: „Szikrák a viharban”, „Keresztelés Masamában”, Hellerné levele „Egy vasárnap délelőtti missziói látogatás Indiában” (fordítás), „Dán-halléi misszió halála”, Müller Klára (Afrika) „Egy nap a betegek szolgálatában” (fordítás), „A finn evangélikus egyház külmisziói munkájáról és annak történetéről”, Küchler (Afrika) „Közápor és virágosó” (fordítás), „A lipcsei misszió indiai lelkészképző intézete” Gurukel (fordítás), Reuter Kata (Afrika) levele (fordítás), Vapaavuori T. levele, „Az izlám, mint ellenség és missziói munkamező ma”, Kallert Hedvig indiai misszionáriusnő levele (fordítás). Ezeket az előadásokat Németh Gyula fordította, illetve írta. 3. Ezenkívül február 6-án Vapaavuori T. az ambó misszióról tartott előadást, amelyet finn nyelvről Kunos Jenő tolmá-

csolt és egészített ki a missziói területről hozott tárgyak bemutatásával és igemagyarázattal, melyben Kínába indulása előtt búcsúzott is a gyülekezettől. 4. Február 6-án és március 23-án a missziói bibliakör szeretetvendégséget is tartott, amelyeken Vapaavuori T. és Kunos Jenő, illetve Christananda beszélt missziói munkáiról. 5. Az ifiúági istentiszteletek és diákszövetségi összejövetelek keretében minden hónapban egyszer volt missziói tárgyú felolvasás, illetve előadás („Szomszédmisszió“, „Épül a mi templomunk“, Kunos Jenő levele, „Jézus a félelemtől szabadító“, „Különös kibékülés“, „Finn misszionáriusok utazása Kínában“ stb.), amelyet Németh Gyula, illetve a diákok tartottak. Június 16-án a diáksággal tartott kirándulás keretében is volt missziói előadás: „A misszionáriusgyermek sorsa“, „Afrikai népmesék“. 6. A missziói könyvtárt és a járatott missziói lapokat a bibliakör tagjai és a diákság szorgalmasan olvasta ez évben is. 7. Az istentiszteletek és vallásos est offertóriumai 43 P 30 fillér, a missziói órák offertóriumai 14 P 40 fillér, a Christanandának (füzetéiért) juttatott adomány 20 P volt. (Összesen 77 P 70 fillér.) A missziói bibliakör Vapaavuori kisleányának, Mirjámnak egy felöltöztetett „sárközi bábát“ készíttetett és küldött.

A Csanád-csongrádi egyházmegye esperese központilag szervezte meg a gyermekszövetségeket. 1938. januárjában minden gyülekezetben megkezdődött a munka és nagy örömről és sok áldásról számol be Benkóczy Dániel esperes. Apró kis fillérekből rövid időn belül 106 P 54 fillér gyűlt össze, de nem az összeg, hanem a gyermekek ügybuzgósága és odaadó szeretete az ami a jövő esztendőben is szükségessé teszi a munkát. Az egyházmegye minden gyülekezetében járt az elmúlt évben misszionárius. Vapaavuori Tuure és Kunos Jenő, valamint Christananda, úgyhogy minden gyülekezetnek alkalma volt személyes tapasztalatokat nyerni a misszióról. Ezenkívül a M. E. vititögöne is sok gyülekezetben szolgált. Tudomásunk van hasonló központi irányításról (Kemenesaljai egyházmegyében, Pesti felső), de még igen sok helyen ismeretlen a misszió munkája, miért ezúton kérünk fel minden hivatalos ténvezőt a munka felkarolására és beállítására. A külmisszió a belmissziót eleveníti meg és áldást jelent az egyénre és gyülekezetre egyaránt.

Tervek és látomások.

Évi jelentésem befejezéséhez érkeztem el. Mielőtt megbízatásomat visszaadnám a közgyűlésnek, legyen szabad néhány szóban azokra a legfontosabb tennivalókra felhívni a közgyűlés figyelmét, melyek szemem előtt mint látomások és célkitűzések állanak. Nem látok messzire. Csak annyira, amennyire Isten megengedte a munka közben. Látomásaim előtt mindjobbán kirajzolódik annak lehetősége, hogy egy olyan munkás veszi kezébe a Misszió-egyesület minden munkáját, kinek erre van ideje. A munka érdemli meg. Minél többet dolgozik benne az ember, annál nagyobb perspektíva nyílik meg a munkás előtt és ha valahol, ezen a területen mondhatjuk el, az aratni való sok, csak a munkás kevés. A gyülekezetek éhesek az evangélium után. Külföldi vendégek, misszionáriusok járják az országot. Magukra kell hagyni őket. Kunos Jenő is maga intézte az út legnagyobb részét. Christananda misszionárius is legnagyobb részt egyedül bolyongott, melyből nem egyszer kínos és a misszió ügyét hátráltató és kompromitáló nézeteltérések, késések és zökkenések adódtak. Mondanom sem kell, hogy mit jelentett volna, ha mindenütt vele mehetett volna a titkár és egyben buzdíthatta volna a gyülekezeteket a magyar misszió munkára, tagokként való bekapcsolódásra, állandó adakozásra és imádkozásra. Mi csak morskákat és ellopott éjjeleket tudunk erre a célra szentelni, holott addig kell dolgoznunk, míg nappal vagy... A misszió munka zsenge hajtása követeli a munkás beállítását. Ezt annál inkább merem már kérni, mert Isten is nyitogatja már erre az ajtókat. Tisztelettel kérem azért a közgyűlést, hasson oda, hogy ezt a munkát méltóbb és több idővel rendelkező munkás vegye át tőlem.

Küszöbön áll a misszióegyesület 30 éves fennállása. 1939. II. 2. Titkos vágyunk és hő imádságunk, hogy ott ünnepeljük a 30. évet, ahol a bölcső ringott: Pozsonyban. Erre az alkalomra nagyon szeretnők megjelentetni a misszióegyesület történetét, Gáncs Aladár élettörténetét és munkáit és a nagyon várt és kívánt Missziói énekeskönyvet. Ehhez csatlakozik a már említett

Gyermekszövetségi Káté és más aktuális és szükséges iratok, missziói ünnepekre szóló munkaanyagok.

S utoljára hagytam régi imádságunk öröktárgyát: Kunos Jenőnk missziói útját. Ez volna a legszebb jubileumi ajándék nekünk és a mi magyar egyetemes egyházunknak. Ezért buzgóbban és hűségesebben kell imádkoznunk, mint eddig. Talán azért kell neki várakozni, mert lehanyatlottak imádságra kulcsolt kezeink... Talán, mert még mindig gyenge és méltatlan a magyar evangélikus egyház, hogy Isten misszionáriust bízjon rá... talán, mert még nagyon kicsi a hitünk és önző a szívünk... Kunos Jenő vár... és Isten is vár... meddig? Ébredjünk fel, ne lankadjunk meg, álljunk meg a hitben, mert itt Isten dolgairól van szó, s ne várossuk őket sokáig.

Tervek, álmok és meglátások... reménységek és imádságok... hálaadások és könyörgések közé szól bele az apostol csendes, biztató szava: „tartsuk meg a reménységnek vallását tántoríthatatlanul, mert hű az, aki ígéretet tett.” Isten ígért. Isten hű marad mindörökké.

Danhauser László.

A mohamedán nők.

A mohamedán világ szíve kökemény és üres. Üressége és nyomorult szegénysége ráutalná az evangéliumra; de a szívek megáltalkodott keménysége miatt a keresztyén misszionáriusoknak talán a mohamedánok között van a legnehezebb munkája. Az ige ott a legtöbb esetben hasonlít ahhoz a maghoz, amely „az útfélre esék és eltapostaték és az égi madarak megevék azt.” Hogyha a mohamedán misszióról olvasunk vagy arra gondolunk imádkozunk mindig azokért, akik a mohamedánok közt dolgoznak. Egy misszionáriusnő (Nott Brenda kisasszony) egy missziói összejöveten elbeszélte, hogy mi láttatta meg vele a mohamedán nő nagy nyomorúságát.

Nott kisasszonynak egy könyv került a kezébe. Abban a következő mondatot olvasta: „A mohamedán nő mint kisbaba nemszívesen látott jövevény; gyermekkorában elhanyagolják; a házasságban nem tapasztal szeretetet; mint anyát nem tisztelik; és ha nyomorúságos élete véget ér, megsiratatlanul temetik sírjába azok, akiknek amíg élt mint hitves és anya szolgált.”

A mohamedán nő sorsáról festett ez a siralmas kép Nott kisasszonyt szíven találta és Isten kiküldte őt, hogy a mohamedán nőknek szolgáljon az evangéliummal. De mikor néhány esztendeig a missziói mezőn munkálkodott, Isten megint visszaszólította hazájába Angliába.

Angliában egy külmissziói konferencián dr. Zwemer előadását hallgatta, aki a világ nyolcvan millió mohamedán gyermekéről beszélt. Zwemer előadása közben Nott kisasszonynak látomása volt: látta, amint azok a gyermekek a földnek egész területét beövezik; látta vidám kis arcukat, ragyogó szemüket, csillogó fogukat s látta, amint a gyermekek feléje integetnek és azt kiáltják: „Jöjj!” Később látta, amint ezek a gyermekek szomorúan és fájdalmasan tördelték a kezüket, mert nem volt elég misszionárius, akiket hozzájuk lehetett volna küldeni; s amint Nott kisasszony megint rájuk tekintett, úgy látta, hogy a gyermekek lekicsinyléssel mutatnak kicsiny ujjukkal a keresztyén egyház tagjaira.

A harmadik látomásban akkor részesült Istentől, amikor Egyiptomból tért haza szabadságra s egyik nap, amikor Bibliáját kinyitotta, a Prédikátor Könyvének 4, 1 szavai ötlöttek szemébe: „Viszont látám én mind a nyomorításokat, amelyek a nap alatt történek, és imé nyilván van azoknak könnyhullatásuk, és vigasztalójuk nincs nekik.” Számára ez felhívás volt Istentől, hogy megint menjen munkába; és nemsokára ezután megint kint volt Egyiptomban, ahol egy sárkunyhóban asszonyokat tanított.

Nott kisasszony egyszer az egyik missziói ház egyik hálószobájában állt. Hangos veszekedés lármáját hallotta az udvarról, ahol sárviskók álltak. Egy férfi veszekedett a feleségével s Nott kisasszony fültanuja volt annak, hogy a férfi hogyan bontotta fel házasságát az asszonnyal. Háromszor ismételte meg a férfi a szavát s igen jól tudta Nott kisasszony, hogy ez mit jelent annak az asszonynak. „Takarodj!” szólt a férje s az asszonynak távoz-

nia kellett abból a házból, visszatérnie szüleihez, hogy ezek a legtöbbet igé-
rőnek megint eladják. Itt tehát volt látomás és küldetés; és Ésaías 58, 6
megtalálták a megbízást: „Hogy megnyisd a gonoszságnak bilincseit, az
igának köteleit megoldjad, és szabadon bocsásd az elnyomottakat, és hogy
minden ígát szétépjetek.”

Gyermekeinknek.

A fekete dajka.

Vissza tudtok-e emlékezni arra az időre, mikor még olyan kicsinyek és
gyámoltalanok voltatok, hogy mindenben édesanyátoknak vagy dajkátnak
a segítségére szorultatok? Biztosra veszem, hogy igen elcsodálkoztatok volna,
ha a kis kanalat egy fekete kéz tartotta volna a szátokhoz. Azonban a mi
kicsinyeink, akik Afrikában születnek, ez egészen magától értetődő valami.
A fekete dajkát ott jajának hívják; és a kisgyermek épen úgy szeretik ott
a fekete jajjukat, mint itthon a fehér dajkákat.

Ma egy ilyen fekete dajkának a történetét akarom elmesélni, aki jól-
lehet még maga is gyermek volt, az én négy kicsinyemet szeretettel gondozta.

Mulekela körülbelül 12 éves volt, mikor hozzánk került. Igazi afrikai
leányka, aki az európai ember háztartásában sok titokzatos dolgot látott:
Például, mire való az ajtón a kilincs és hogyan kell azzal bánni? Hát a fésű
meg a kefe talán valami varázláshoz való? Mulekela egyik csodálkozásból
a másikba esett. De tudnivágyó és tanulnivágyó kisleány lévén, jól kinyi-
totta a szemét és a fülét és hamarosan megtanulta amire szüksége volt.
Hamarosan olyan tiszta és ügyes lett, hogy apránként mindinkább rábízhát-
tam a gyermekeimet. Az volt a legnagyobb öröme, ha a gyermekeket szépen
megmosdathatta s a fiszlányom haját fényesre kefélhette. A legkisebbeket
szerette legjobban. Amíg egészen picinyek voltak, egymagam gondoztam
őket. Mulekela alig tudta kivárni azt a napot, amikor ő is segíthetett; nagyon
ügyesen megtudta őket fürdetni és szépen be is pólyálta őket. Amikor a
kicsiny már ülni tudott, akkor egy szép napon nagykendőbe csavarta s a
hátára batyuba kötötte, mint a fekete anyák szokták. A kicsike meg kiabált
örömben, azt sem tudta hová legyen, mert most már ide-oda lehetett vinni.

Mulekela pogány volt, mikor házunkhoz került. Óseinek a hitét és ba-
bonáit tartotta. Most pedig mindennap résztvevő a reggeli áhítaton a temp-
lomban, vasárnaponként pedig az istentiszteleten. Az egyik keresztyén asz-
szonynál volt szálláson és így lassanként neki, a szegény árvának, a gyüle-
kezet lett az otthona. Egy napon megjelent a keresztes tanításon. Ezentúl
naponként hallotta a Jézusról szóló szép történeteket. Megtanulta a tízpa-
rancsolatot, a Miatyánkot, a Hiszekegyet s két esztendő múltán letette a
vizsgát s a szent keresztségben a „Tulacenda” nevet kapta.

Keresztelésére Ujtestámentumot adtam neki ajándékba a saját anyan-
nyelvén. Sajnos azonban, hogy Tulacenda nem tudott olvasni. Akkortájt meg
kevés falusi missziói iskolánk volt. Amikor azután elhatároztam, hogy asz-
szonyoknak és leányoknak olvasási tanfolyamot tartok, ő jelentkezett elsőnek.

Milyen nehéz volt a kezdet! Kedves gyermekeim, ti valamennyien folyé-
konyan olvastok s nehezen képzelték el, amint az asszonyok hátukon kis-
gyermekükkel az iskolapadján ülnek s iparkodnak az a e o u betűket egy-
mástól megkülönböztetni. Amikor meg arra került a sor, hogy a magánhang-
zókat a mássalhangzókkal összeolvassák és ma mi mo mu szótagokat olvas-
sanak, akkor úgy látszott, hogy az akadály legyőzhetetlen és a legtöbbben el-
maradtak az iskolából. Talán már mégis kissé öregek voltak, vagy nem elég
szorgalmasak. Tulacenda azonban kitartott. Igaz, hogy már neki is majdnem
inába szállt a bátorsága, de egy napon rájött a dolog nyitjára s most már
gyorsan haladt. Amikor csak szeret éjthette, az ABC-és könyvével letele-
pedett a föbe s gyakorolta az olvasást. Két hónap múlva az asszonyok Biblia-
óráján már felolvasott, amikor rá került a sor, egy-egy bibliai szakaszt,
mintha mindig azt csinálta volna s láttátok volna csak, hogyan csodálkoztak
a többiek!

Mikor hazánkba tértünk vissza, Tulacenda elkísért bennünket a hajóig.
A tengerparton megint egy új világot ismert meg. Nem győzött eleget cso-

dálkozni azon az órán, amelyik magától beszél (a templom nagy toronyórája volt) és a hajón levő kerteken (a virágcserepeken). Búcsúszáskor sírt. Igen a szívébe zárta a gyermekeket. Még két levelet írt utánunk. Az egyikben azt írta, hogy olvassam el figyelmesen János 2. levelének 12. versét.

Azóta már férjhez ment egy gyülekezetünkbeli keresztyén fiatalemberhez s remélem, hogy derék háziasszony vált belőle.

Kedves gyermekek! Ezt a történetet nemcsak azért mondtam el nektek, hogy valami újat halljatok Afrikából. Tudnotok kell, hogy sok kisleány és kisfiú nő fel az afrikai bozótban mint valami kis állat s kicsinykorától fogva fél a gonosz szellemektől és a varázslóktól. Nem mindegyik olyan szerencsés mint Tulacenda, hogy korán megtalálja a kapcsolatot a keresztyén gyülekezet hitével, szokásaival és erkölcsével. De ti valamennyien segíthettek adományokkal és imádságtokkal, hogy mindig több pogány gyermek hallhasson a mi Megváltónkról s a keresztyén hittel megszabaduljon a rettenetes babonától és a gonosz szellemek rettegésétől.

(Németből S. M. után.)

„És olyan lesz, mint a folyóvizek mellé ültetett fa.“

Régebben talán száraz, vízben szegény helyen volt az a fa, amelyről az első zsolttár írta beszé. De azután történt, hogy a kertész átültette folyóvíz mellé. Kiemelte régi helyéről, talán levágta gyökereinek egy részét és megcsonkította dús lombú, de mégis gyümölcsstelen ágait, hogy elvigye új helyre, egész más talaiba. Jobb földet, vízbőséget élvezhetett az a fa, hogy azután idejében megadja gyümölcsét.

Az elmúlt héten fiatal kínai lelkész iránvitotta figyelmünket erre az ígére. Gazdag tartalmú igehirdetésében különösen arra mutatott rá a helsinki missziói templomban összevülekezettek előtt, hogy mit jelent az a tény, hogy Isten a nagy „szőlőműves“ átültet valakit az Élő Víz mellé, a pogányság száraz talaiából az Élő Víz, a Krisztus közelségébe. Az „Isten munkatársai“ (I Kor. 3, 9.) végzik a plántálást, az öntözést, de az Isten adja a növekedést (I Kor. 3, 6). „Azért sem aki plántál, nem valami, sem aki öntöz; hanem a növekedést adó Isten.“ (I Kor. 3, 7.)

Si Si-Te — ez a neve ennek a kínai evangélikus lelkésznek — sem iött a háború kellős közepéből Finnországba semmi másért, minthogy bizonyosságot tegyen arról a Krisztusról, aki minden mindenekben.

Ez a harminc év körüli fiatal ember egy azok közül, akik shekoni evangélikus teológiai szemináriumban végezték tanulmányaikat. (Ezt a hatalmas intézményt őt evangélikus missziói társulat tartja fenn: finn, svéd, norvég, amerikai norvégok és az amerikai egyesült lutheránus egyház.) Ő egy azok közül, akit Finnországban már sokan ismertek előzetesen is. Ugyan, hogy csak kevesen személyesen, de annál többen abból az önéletrajz gyűjteményből, amely kb. egy éve jelent meg ezen a címen: „Ime, ezek messziről jönnek.“

Tizenöt éves volt már, amikor először hallotta egy evangélista aia-káról elhangzani János 3, 16 igéit. Egyre jobban érdekelné kezdte, micsoda Isten az, aki szereti a világot. Uira és uira betévedt a vasárnapi iskolába, templomba és más összeüvetelekre. A „száraz föld,“ a kemény szív egyre inkább várta a megtermékenyítő mennyei harmatot.

Megtörtént a keresztelés. Krisztus testének tagiává lett. Elküldték Changshába (itt működött annak idején Kunst Irén) a bibliaiskolába, majd a shekoni papi szeminárium növendéke lett. Mindkét helyen, hosszú éveken keresztül nevelte őt az Isten. Az Isten Szent Lelke egyre inkább megvilágosította előttük bűnös voltunkat, összetörte őket, lementszett életfáukról sok mindent, fájdalmat okozott nekik. De ugyanakkor felragyogtatta a kegyelen. Igéit: „Krisztus, mikor még erőtlének valánk, a maga idejében meghalt a gonoszokért.“ (Róm. 5, 6)

S mi ennek az embernek leghőbb vágya? Az, ami a mienk. Minél előbb és minél többen megismerhessék azt a nevet, amely nélkül nincs üdvösség!

K. —ő.

Missziói imaóra.

1939. évi jelmondatunk: „Mindent, amit csak cselekesztek szóval vagy tettel, mindent az Ur Jézusnak nevében cselekedjétek, hálát adván az Istennek és Atyának Ő általa.“ (Kol. 3, 17.)

A Misszióegyesület tagjai és a misszió barátai minden hónap második keddjén, tehát most: január 10.-én, missziói csendes órát tartanak. Vagy csoportokban, vagy ha erre nem nyílik alkalom, magánosan.

Január havi óránkon, az Isten kegyelméből megért újesztendő elején, tegyük elmékedésünk tárgyává Istennek azt a nagy jóságát, hogy ő velünk marad s hogy ebben minden változás között bizonyosak lehetünk.

„Imé én veled vagyok, hogy megőrizzelek téged valahova menédesz.“ I Mózes 28, 15.

„Aki enbennem marad, én pedig őbenne, az terem sok gyümölcsöt: mert nálam nélkül semmit sem cselekedhettek.“ Ján. 15, 5.

„Az Ur Jézus Krisztusnak kegyelme, és az Istennek szeretete, és a Szentléleknek közössége mindnyájatokkal.“ II. Kor. 13, 13.

Adjunk hálát: Isten megtartó kegyelméért, amit az elmúlt évben tapasztaltunk. Egyházunkban a lelkek ébredéséért, új munkaágakért és munkásokért. Az evangelizáció eredményeiért. A nagytarcsai népfőiskoláért. Missziói Gyermekszövetségünkért.

Kérjük Istent: hogy Szentlelkével ébresszen fel egyházunkban még sok alvó tagot élő hitre és erőteljes munkásságra; hogy az Evangélikus Vasárnapi Iskolai Szövetség megalakulását tegye lehetővé; hogy a külmiszsió itthoni és külföldi munkásait, intézményeit az új esztendőben is erősítse, gyarapítsa kegyelmével; hogy növelje azoknak számát, akik a misszióért imádkoznak.

Imádság: Mindenható Isten! Te hoztál át az újesztendőbe, hogy ebben is téged szeressünk és Neked engedelmeskedjünk. Add kegyelmedet, hogy sajkítsunk multunk bűneivel és szent akaratom szerint éljünk. Ihless meg új célokkal és új reményekkel és hajltsd szívünket az igazság és jóság szeretetére. A mi Urunkért, a Jézus Krisztusért. Ámen.

H I R E K.

Kedves Olvasóinknak Istentől megáldott boldog újesztendőt kívánunk!

Előfizetőinket szeretettel kérjük, hogy a januári számhoz csatolt beízetési lapon küldjék be az évi 1 P előfizetési díjat.

Akik a múlt év végén értesítést kaptak hátrálékukról és még nem rendezték, a 1. évi előfizetéssel együtt szívedzenek a tartozásukat is beízetni.

Kérjük lapunk előfizetőit, hogy ípjerek be missziói egyesületünkbe. I endes tagok évi 4 pengő, pártoló tagok évi 2 pengő tagdíjat ízetnek. A tagok a lapot ingyen kápiák.

Ihmels Károly dr., a Lipcsei Misszió igazgatója, a tambarami (Dél-India) világmissziói konferencia után Frankebarba megy az indiai lutheránus egyházszövetség gyűlésére. Azután német missziói tanács megbí-

zásából a Gossner-misszió chotanagpuri és a Breklumi misszió jeyporei munkamezejét látogatja meg. Februárban és márciusban a Lipcsei Misszió indiai munkáját vizsgálja felül s résztvesz a tamul egyház zsinatán.

Kunos Jenő nem indulhatott el Kínába, mert a pekingi nyelvtanfolyamról lekészt. Valószínűleg Angliába megy.

Budapesti imaheti összejövetelek. Budapest evangéliumi keresztyénei az egyetemes imahetet 1939-ben is a különböző evangéliumi felekezetek templomaiban felváltva tartják meg. Hétfőn, január 2.-án, a Kálvín-téri református templomban, szerdán a Deák-téri ev. templomban, kedden a fáséri református templomban, szerdán a Deák-téri evangélikus templomban, csütörtökön a Nap-utcai baptista templomban, pénteken a

Salétrom-utcai református templomban, szombaton a Wesselényi-utcai baptista templomban. Minden este 7 órakor kezdődnek a összejövetelek, mindig más-más egyház énekkara énekel, minden este 2—3 előadó tart rövid előadást a világszövetség programja szerint. E helyről is kérjük Budapestnek és környékének evangéliumi keresztyéneit, hogy az összejöveteleket odaadással látogassák. Az imahét országos rendezésének költségeire szánt adományokat a Magyar Evangéliumi Szövetség 38.681 számú postatakarék-pénztári csekkszámlájára kell beküldeni.

Jubileumunk. Misszióegyesületünk f. évi február hó 2-án ünnepli meg Isten iránti hálával megalakításának 30-ik évfordulóját Budapesten. Olvasóinkat bizalommal megkérjük, hogy az évfordulót szíveskedjenek felhasználni arra, hogy lapunknak előfizetők, Egyesületünknek tagokat szereznek.

A misszió pénzbeli oldala. Egyházunk külmissziói költségvetése igen csekély összegekkel számol. A külmisszió barátai és támogatói nem hátríthatják ezért a felelősséget egészen másokra, a túlnyomó többség szűkmarkuságára és közönyére. Önmagunkon kell kezdenünk az ítélkezést, mert azzal, hogy másokat szigorúan ítélünk, magunk még nem szabadulunk az ítélet alól. (Róm. 2; 1—3.) A külmissziói bevételeket lehet még fokozni. De hogyan? A legszükségesebb az imádkozás. Az imádkozó egyház a győzedelmes egyház. Minden templomunkban, minden gyülekezetben imádkozniok kellene a hívőknek az adakozás növekedéséért. Ha azt szeretnénk, hogy Egyesületünknek több bevétele legyen, imádkozzunk érte egyenként és együttesen. Hogyha a lelkész a templomi imádságába ezt a kérést is belefoglalja, meglesz a foganatja, a hívek adakozásra buzdulnak. A második fontos kellék az, hogy a lelkészek szívükön hordják a külmisszió ügyét. Hogyha a lelkészek valójában szívügyüknek tekintik az adakozást és annak gyarapodását, akkor a gyülekezeteknél meg lesz a visszhangja. A lelkész magatartásán fordul meg a gyülekezet viselkedése. Hogyha a lelkész szíve lánggal ég az Úr ügyéért, akkor mások szívét is feltüzesíti. Hogyha a lelkész felvilágosítja gyüle-

kezetét a külmisszió felől, akkor a gyülekezet nem hanyagolja el ebbeli kötelességét.

Kérem a visszatért Felvidék lelkészeihez! Lapunk idei évfolyamának első számából mutatóvándorlásokat küld kiadóhivatalunk a visszatért felvidéki gyülekezetek lelkészi hivatalainak. Szeretettel és bizalommal megkérjük a lelkész urakat, szíveskedjenek a mutatóvándorlásokat elfogadni, híveik közt terjeszteni s nekik ajánlani.

Magyar és szlovák evangélikusok Amerikában. Tappert Ernő a „Lutheran“ november 23-iki számában egy hosszabb cikkében a következőket írja: A szlovák bevándorlás a csehszlovák köztársaság keletkezése óta majdnem egészen abban maradt. A lutheránus bevándorlók főleg nem lutheránus országokból, Orosz-, Lengyel-, Cseh-, Magyarországból és Romániából kerültek ki. A háború óta élénk bevándorlás volt a Voigamenti és az erdélyi németiség köréből. A múltban a magyar-szlovák lutheránusok közt végzett munka mindjárt a német munka után következett fontosságban. A bevándorlás tiszta megszűnése következtében magyar és szlovák gyülekezeteink kevés gyarapodást kaptak az anyaországból s az öregebb tagok elhalálózása és az ifjúságnak az angolnyelvű gyülekezetekbe felszívódása erősen megátáskozik. Csak a nagyobb gyülekezetek, amelyek nagy mértékben áttértek az angol nyelvre, élték túl az átmeneti időt; néhányan egybeolvadtak az angolnyelvű testvérgyülekezetekkel, mások éppen csak hogy meg tudják állni a helyüket. Rövidesen az egyesülés (1918) után, 1919 óta, a „Sion“ nevű szlovák egyházkerület végzi a szlovák munkát. Ennek az egyházkerületnek 1920-ban 19 lelkésze, 32 gyülekezete és 15.515 tagja volt; 1938-ban: 26 lelkész, 31 gyülekezet és csak 9.000 tag. Ez nem haladás, hanem hanyatlás, amit egyébként minden nemzetiségi egyházkerületről elmondhatunk. Jóllehet van még néhány virágzó magyar és szlovák misszióknak kevés a látása a növekvésre, hacsak új bevándorlás nem indul meg. Ugyanez áll a vend, lett, észt és litván csoportokra, amelyek bevándorlás útján nem szaporodnak s amelyeknek elamerikaiasodása gyors ütemben folyik. — Kanadáról ezt írja Tappert: Kanadá-

ban 395.000 lutheránus él; ezekből csupán 190.000 van gyülekezetekben szervezve. Ott elég alkalom nyílnék, ha volna emberünk és pénzünk. Kanadába az utóbbi 15 évben 65.000 finn lutheránus vándorolt be.

A boloboi ébredés. Ez az ébredés a belga Kongóban 1934-ben eredt az ottani keresztyéneknél. Botrányos erkölcsfelenségek harapóztak el: házasságtörés, varázslás, pogány temetési szokások és iszákosság. Ezeknek romboló kihatásuk volt a nem-keresztyénekre s szükségessé vált az állapotok megváltoztatását a gyülekezetben kezdeni. Két misszionárius és egy fekete lelkész minden reggel imádkoztak ébredésért. A prédikációk határozottabb hangokat ütöttek meg. A gyülekezetnek szüntelen elébe tárták az igazi keresztyén élet jellegét. Kiméletlenül feltárták a tényleges bűnöket. Szüntelen reámutattak a kereszt jelentőségére. A vezető férfiak és asszonyok 1934. októberében összejövetelt tartottak. Minden mutatózó bajról nyíltan beszéltek azzal az eredménnyel, hogy elhidegülés és ellenségeskedés támadt és a bennszülött munkások, végül lemondtak tisztségeikről. Néhány azonban szokatlan felelősségérzetet tanúsított. Ritkán előforduló sáskajárás volt s ebben Isten jeladását látták. Egy fiatal asztalost megragadta az isteni igazság, kibékült pogány atyjával, aki őt igaztalanul kiátkozta. Tapasztalatát egy összejövetelen elmondta. Négy fiatalembert szívükön fogott. Mások követték őket és a jég meg volt törve. A keresztyének ébredésére jött a pogányoké. Míg a keresztyének nehezen mondtak le régi bűneikről, addig ez a pogányoknak úgy látszik könnyen sikerült. Eldobálták bálványait, lemondtak a szeszről és más erkölcsfelenségről. A mozgalom a pogányoknál egyre nagyobb méreteket öltött, százával jelentkeztek oktatásra. Az egész helyzet megváltozott. Az áldozatkészség csodálatos volt. Ugy látszik, hogy a pogányság halálos ütést kapott.

A világmiszió számokban. A misziói világtanács a madrasi misziói konferencia alkalmából új statisztikát bocsátott ki, amely az 1935. évi számokon alapszik. E szerint jelenleg az egész világon 27.577 misszionárius dolgozik, akiket a keresztyén egyházak küldöttek ki. A misziói mezőkön

alakult fiatal egyházak szolgálatában 97.000 bennszülött segítő áll. Ehhez járul több mint 100 000 bennszülött tanító a miszió nevelői és iskolai munkáiban. Közel 11 millió megkeresztelt bennszülött keresztyént számláltak, 2 millió bennszülött van a keresztesítési oktatásban vagy egyházi képzésben. 1092 misziói kórházban 912 misziói orvos és 1232 nővér dolgozik, azonkívül 1354 bennszülött orvos, közel 4200 teljesen kiképzett és 900 más bennszülött betegápoló. A tíz év előtti adatokkal egybevetve kitűnik, hogy a misszionáriusok száma apadt, de a fiatal egyházak felépítéséhez fontos számok emelkedtek. A bennszülött munkások száma 33 százalékkal, a népiskolai tanulóké ugyanannyival, a bennszülött keresztyéneké 69 százalékkal növekedett. Hasonló arány mutatkozik a misziói bevételeknél is; ezek a misszionáló egyházakban csökkentek, míg a bennszülött gyülekezetek által előteremtett összegek gyarapodtak.

Külmisziói óra. A budapesti külmisziói órán december 13.-án Paragh Lajos református lelkész tartott előadást; másnap reggel Albániába utazott misszionáriusnak. Az előadás után Urbán Ernő tartott írásmagyarázatot Máté 25, 1—13 (a tíz szűz). A januári imaórán Benkő István tart írásmagyarázatot, előadó Kunos Jenő vagy Pócs Lajos lesz.

Vízkereszt ünnepén sok gyülekezetben offertóriumot tartanak az istentisztelet alkalmával a külmiszió tavára. Olvasóink szeretetébe ajánljuk ezeket a templomi offertóriumokat. Külmisziói ünnepélyre alkalmas előadásokat, színdarabokat és szavalásokat egy pengőért küld Danhausér László titkáruk, Budapest VI., Bajzatuca 45.

Fogjunk nozzá az imahét megszervezéséhez! Az Evangélikus Világszövetség imaheti felhívása és programja a napokban megy szíjjel az összes prótestáns gyülekezetekhez és egyesületekhez. Hogy azonban az előkészületeket már most mindenütt meg lehessen tenni, az alábbiakban az egyes napi imatárgyakat röviden közöljük: Január 2. (hétfő): Hálaadás, bűnvallás és könyörgés. Január 3. (kedd): Az egyetemes egyház. Január 4. (szerda): Nemzetek és kormányaik. Január 5. (csütörtök): Külmiszió. Január 6. (péntek): Családi élet és ne-

velés. Január 7. (szombat): Bemisz-
szói és a zsidók üdvözítése. — Akik
az „Evangéliumi Szövetség” most
megjelenő igen gazdag számából áru-
sításra rendelni óhajtanak, sürgősen
közölnék ezt egy levelezőlapra a Ma-
gyar Evangéliumi Szövetség ügyve-
zető alelnökével (dr. vitéz Csia Sán-
dor, Budapest, VI., Andrassy-út 83.
fsz. 2.).

**Az Amerikai Egyesült Lutheránus
Egyház külmisziói munkája** 20 évi
fennállás után 1938-ban a következő
képet mutatja: 1. India: 181.378 meg-
keresztelt tag, 88 misszionárius, 2957
benszüült munkás; — 2. Kína: 3767

megkeresztelt tag 17 misszionárius,
125 benszüült munkás; — 3. Liberia
(Afrika): 1730 megkeresztelt tag, 15
misszionárius, 43 benszüült munkás;
— 4. Japán: 4815 megkeresztelt tag,
33 misszionárius, 170 benszüült mun-
kás; — 5. Argentína: 1559 megke-
resztelt tag, 7 misszionárius, 30 ben-
szüült munkás; — 6. Brit Guínea
(Délamerika): 665 megkeresztelt tag,
2 misszionárius, 13 benszüült mun-
kás. — Összesítés: 6 munkamezőn
155 misszionárius, 193.914 megkeresz-
telt tag. A külmiszió bevétele 1938-
ban 798.132 dollár.

Kimutatás

a Magyarhoni Agostai Hitvallású Evangélikus Misszióegyesület pénztárába
1938. november 23-tól december 22-ig beérkezett összegekről.

Tagdíjak: 1938-ra: Budapestről: Horváth Árpádné 3 (1), Baár Madas leánynevelő-intézet evangélikus növendékei 8 (2), Móhr Henrik 3 (1), Schulek Tibor 3 (1), Zulauf Henrik 3 (1), Dr. Rásó Lajos 3 (1), Benyó Vilmos 3 (1), di Gléria Antal 3 (1), Kiss Samu Nagybarátfalu 3 (1), Torda Gyula Domony 3, Mezőberényi Nemzeti Kör 3 (1), Bácsi Sándor Pápa 3 (1), Pap Ferenc Rákosszentmihály 3 (1), Mályusz Tibor Kispeszt 3 (1), Biszkup Ferenc Mezőberény 3 (1), Jeszenszky Gyula Kistarcsa 3 (1), Túróczy Zoltán Győr 3 (1), Molnár Gyula Bakonyszombathely 3 (1), Németh Gyula Szekszárd 3 (1), Németh János Celdömölk 1 (1), Hanzmann Károly Sopron 3 (1), Gyékényesi Lelkészi Hivatal 3 (1), Egyházasközi Evangélikus Egyház 3 (1), Fuchs János Egyházasközar 3 (1), Bódi Pál Tápósztele 3 (1), Takács Gyula Mészlen 3 (1), Dr. Csengetődi Lajos Salgótarján 1 (1), Szabó Dezső Csöngé 1, Siktér András Soltvadkert 3 (1), Cséry Lajos Dombóvár 3 (1), özv. Kertész Lajosné Várpalota 3 (1), Tucska Ferencné Várpalota 1 (1), Borgulya Endre Szarvas 2, Prot. Ifjúsági gyülekezet Sopron 3 (1), P.

1937—38-ra: Broschkó G. Adolf

Az Úr áldó kegyelme legyen velünk!

Budapest, 1938. december 22.-én.

Csekk számla: 16.188.

Budapest 6 (2), Németh Sándor Köt-
cse 6 (2), Dr. Kiss Jenő Sopron 6 (2),
Király Lajos Szilvásvárad 6 (2), Arató
István Kőszeg 6 (2), Balázs Béla Al-
sóság 6 (2).

1938—39-re: Hüttl Armin Budapest
6 (2) P.

Offertórium: Fóti konferencia
67.28, Üllői-uti külm. óra 3.20 P.

Adományok: Budapestről: Hüttl
Armin tanítványai 30, Trenka Tamás-
né 3, özv. Vásárhelyi Dezsőné 3,
Evangélikus Lelkészi Hivatal Harta 1,
Ceglédi hívek 10 P.

Perselygyűjtés: özv. Gáncs Aladár-
né 7.30, Borsos Magdolna Mezőnagy-
mihály 36.20, Erdőkürti bibliakör
9.20 P.

Gyermekszövetség bélyegért: Kris-
ka Irén tanítványai Budapest 12, Pest-
szentlőrinc 3.80, Nyiregyháza 30 P.

Kínai misszióra: Zarándi Attila
Budapest 1 P.

Kunos Jenő kínai utiköltségére:
Ostya Ferenc Budapest 100, Győrúj-
falu bibliakör 5, Budapest Angyal-
földi bibliakör 10.51, ifj. Németh Ist-
vánté Győrújfalu 10, Győri külmisz-
ziói óra 1.22 P.

Árva javára: Zarándi Attila Buda-
pest 1 P.

Rimár Jenő pénztáros.

XIV. Gizella-ut 28. fsz. 1.
Telefon 2-97-189.